

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 8354/2543

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 219 ตร., ป.วิ.อ. มาตรา 221, ป.วิ.อ. มาตรา 218, ป.วิ.อ. มาตรา 219, ป.วิ.อ. มาตรา 220, ป.อ. มาตรา 371, ป.อ. มาตรา 376, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 23, ป.อ. มาตรา 295, ป.อ. มาตรา 24

ย่อ / หลักกฎหมาย

ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษกักขังแทนโทษจำคุก และศาลอุทธรณ์ภาค 9 มิได้กลับคำพิพากษาศาลชั้นต้น จึงต้องห้ามมิให้คู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 219 ตร. ซึ่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 221 ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาหรือลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นจะอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงได้เฉพาะในคดีซึ่งห้ามฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา 218, 219 และ 220 เท่านั้น จะอนุญาตตามมาตรา 219 ตร. ไม่ได้ จำเลยฎีกาขอให้ลงโทษสถานเบาและรอกการลงโทษจำคุกเป็นการโต้เถียงดุลพินิจในการลงโทษของศาล อันเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยพาอาวุธปืนสั้นมีเครื่องหมายทะเบียน ซึ่งเป็นของจำเลยและจำเลยยิงปืนดังกล่าว บริเวณบ้านจัดสรร บ้านหัวควนนางซึ่งเป็นหมู่บ้านและทางสาธารณะโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 8 ทวิ, 72 ทวิ ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 371, 376, 91 คืบของกลางแก่เจ้าของจำเลยให้การรับสารภาพศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนเครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 8 ทวิ วรรคหนึ่ง, 72 ทวิ วรรคสอง ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 371, 376 เรียงกระทลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานพาอาวุธปืนเป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 4 เดือน ฐานยิงปืนโดยใช้เหตุจำคุก 10 วัน รวมจำคุก 4 เดือน 10 วัน จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 78 คงจำคุก 2 เดือน 5 วัน คืบของกลางแก่เจ้าของ ไม่รอกการลงโทษจำคุกแต่ให้เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นลงโทษกักขังแทนมีกำหนด 2 เดือน 5 วัน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 23 จำเลยอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 9 พิจารณายืนจำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงศาลฎีกาวินิจฉัย "คดีนี้ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษกักขังแทนโทษจำคุก และศาลอุทธรณ์ภาค 9 มิได้พิพากษากลับคำพิพากษาศาลชั้นต้น จึงต้องห้ามมิให้คู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา 219 ตร. ซึ่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 221 ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาหรือลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นจะอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงได้เฉพาะในคดีซึ่งห้ามฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218, 219 และ 220 เท่านั้น จะอนุญาตให้ฎีกาในคดีซึ่งห้ามฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 219 ตร. ไม่ได้ จำเลยฎีกาขอให้

ลงโทษสถานเบาและรอกการลงโทษจำคุกเป็นการโต้เถียงดุลพินิจในการลงโทษของศาล อันเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ดังนั้นการที่ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้จำเลยฎีกาคดีนี้และศาลชั้นต้นสั่งรับฎีกาของจำเลยมานั้นจึงไม่ชอบ ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย"พิพากษายกฎีกาจำเลย คุณบับย่อฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 8354/2543พนักงานอัยการจังหวัดตรังโจทก์นาย ภูชิต จิตต์ชูชื่นจำเลย ป.วิ.อ. ม. 219 ตรี, ม. 221ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษกักขังแทนโทษจำคุก และศาลอุทธรณ์ภาค 9มิได้กลับคำพิพากษาศาลชั้นต้น จึงต้องห้ามมิให้คู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 219 ตรี ซึ่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 221ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาหรือลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นจะอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงได้เฉพาะในคดีซึ่งห้ามฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา 218,219 และ 220 เท่านั้น จะอนุญาตตามมาตรา 219 ตรีไม่ได้จำเลยฎีกาขอให้ลงโทษสถานเบาและรอกการลงโทษจำคุกเป็นการโต้เถียงดุลพินิจในการลงโทษของศาล อันเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัยโจทก์ฟ้องว่า จำเลยพาอาวุธปืนสั้นมีเครื่องหมายทะเบียน ซึ่งเป็นของจำเลยและจำเลยยิงปืนดังกล่าว บริเวณบ้านจัดสรร บ้านห้วยควนนางซึ่งเป็นหมู่บ้านและทางสาธารณะโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 8 ทวิ, 72 ทวิ ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 371, 376, 91 คินของกลางแก่เจ้าของจำเลยให้การรับสารภาพศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนเครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490มาตรา 8 ทวิ วรรคหนึ่ง, 72 ทวิ วรรคสอง ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 371,376 เรียงกระทงลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานพาอาวุธปืนเป็น การกระทำความผิดเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 4 เดือน ฐานยิงปืนโดยใช้เหตุจำคุก10 วัน รวมจำคุก 4 เดือน 10 วัน จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 78 คงจำคุก 2 เดือน 5 วัน คินของกลางแก่เจ้าของ ไม่รอกการลงโทษจำคุกแต่ให้เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นลงโทษกักขังแทนมีกำหนด 2 เดือน 5 วัน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 23จำเลยอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 9 พิพากษายืนจำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงศาลฎีกาวินิจฉัย "คดีนี้ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษกักขังแทนโทษจำคุกและศาลอุทธรณ์ภาค 9 มิได้พิพากษากลับคำพิพากษาศาลชั้นต้น จึงต้องห้ามมิให้คู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา 219 ตรี ซึ่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 221ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาหรือลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นจะอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงได้เฉพาะในคดีซึ่งห้ามฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218, 219 และ 220 เท่านั้น จะอนุญาตให้ฎีกาในคดีซึ่งห้ามฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 219 ตรีไม่ได้ จำเลยฎีกาขอให้ลงโทษสถานเบาและรอกการลงโทษจำคุกเป็นการโต้เถียงดุลพินิจในการลงโทษของศาล อันเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ดังนั้นการที่ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้จำเลยฎีกาคดีนี้และศาลชั้นต้นสั่งรับฎีกาของจำเลยมานั้นจึงไม่ชอบ ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย"พิพากษายกฎีกาจำเลย(สมชาย พงษธา-กมล เพียรพิทักษ์-จรัส พวงมณี)แหล่งที่มา

สำนักงานส่งเสริมงานตุลาการแผนกหมายเลขคดีศาลฎีกาหมายเลขคดีศาลชั้นต้นหมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้นหมายเลขเหตุการณ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 219 ตรีห้ามคู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงในคดีที่จำเลยถูกลงโทษกักขังและศาลอุทธรณ์มิได้พิพากษากลับนั้น หากคู่ความมีความประสงค์ที่จะให้คดีได้รับการวินิจฉัยจากศาลฎีกาแล้ว ก็จะต้องยื่นฎีกาในปัญหาข้อกฎหมายเท่านั้น ดังนั้น คู่ความหรือทนายความควรเตรียมคดีของตนตั้งแต่ในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ให้ศาลวินิจฉัยในปัญหาข้อกฎหมายเสียด้วย เพื่อจะได้ไม่มีปัญหาข้อขัดข้องดังคำพิพากษาศาลฎีกาที่หมายเลขนี้ มีคำพิพากษาศาลฎีกาที่ควรนำมาศึกษาเป็นแนวทาง กล่าวคือ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2895/2543 ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษาลงโทษจำเลยว่ามีความผิดฐานทำร้ายร่างกายตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 295 จำเลยให้การรับสารภาพ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งคงจำคุก 15 วัน เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นกักขังแทน จำเลยฎีกาในปัญหาข้อกฎหมายว่า บาดแผลที่ผู้เสียหายได้รับเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 295 หรือมาตรา 391 ศาลฎีกาวินิจฉัยว่าเป็นความผิดตามมาตรา 295 และได้หยิบยกฎีกาของจำเลยที่ขอให้รอกการลงโทษซึ่งศาลชั้นต้นสั่งไม่รับฎีกาแล้วเนื่องจากเป็นปัญหาข้อเท็จจริงต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 219 ตรีโดยศาลฎีกาเห็นว่าพฤติการณ์แห่งการกระทำไม่ใช่เรื่องร้ายแรง จำเลยไม่เคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน ประกอบกับพิจารณาถึงความประพฤติดุเดือดและสภาพความผิดแล้ว มีเหตุอันควรปรานีเพื่อให้โอกาสจำเลยกลับตัวเป็นพลเมืองดีและประกอบสัมมาอาชีพ ศาลฎีกาไม่เห็นด้วยที่ศาลล่างทั้งสองเปลี่ยนโทษจำคุกเป็นกักขังแทน ศาลฎีกาพิพากษาแก้เป็นไม่เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นกักขังแต่ให้ลงโทษปรับแล้วให้รอกการลงโทษจำคุกไว้มีกำหนด 2 ปี กับให้คุ้มครองความประพฤติจำเลย คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6209/2541 ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดฐานเล่นการพนัน จำเลยให้การรับสารภาพ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งคงจำคุก 2 เดือน โดยไม่รอกการลงโทษ จำเลยฎีกาในปัญหาข้อกฎหมายว่าการที่ศาลอุทธรณ์ภาค 2 มิได้วินิจฉัยข้อเท็จจริงตามอุทธรณ์ของจำเลย แต่กลับนำข้อเท็จจริงนอกเหนืออุทธรณ์ยกขึ้นวินิจฉัยโดยหยิบยกข้อเท็จจริงขึ้นใหม่เป็นการชอบหรือไม่ ศาลฎีกาวินิจฉัยว่าศาลอุทธรณ์ภาค 2 สรุปข้อเท็จจริงที่รับฟังเป็นยุติจากในสำนวนมิใช่ข้อเท็จจริงใหม่อันเป็นการต้องห้าม จึงชอบแล้วและศาลฎีกาวินิจฉัยต่อไปว่า แม้ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์พิพากษายืนให้ลงโทษจำคุกจำเลย ซึ่งต้องห้ามมิให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง แต่เมื่อจำเลยฎีกาในปัญหาข้อกฎหมายมาด้วย ศาลฎีกามีอำนาจวินิจฉัยลงโทษจำเลยให้เหมาะสมแก่ความผิดได้ โดยเห็นว่าตามพฤติการณ์แห่งคดีมีเหตุอันควรปรานีด้วยการรอกการลงโทษจำคุกแก่จำเลย แต่ให้ลงโทษปรับอีกสถานหนึ่งและให้คุ้มครองความประพฤติจำเลยไว้ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4146/2540 ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดฐานเล่นการพนัน จำเลยให้การรับสารภาพลดโทษให้กึ่งหนึ่งคงจำคุก 3 เดือนโดยไม่รอกการลงโทษ จำเลยฎีกาในปัญหาข้อกฎหมายว่าคำพิพากษาศาลชั้นต้นไม่แน่ชัดว่าจำเลยกระทำความผิดตามฟ้องมาตราใด และไม่แน่ชัดว่าเป็นความผิดที่ใช้แก่ผู้จำหน่ายสลากกินรวบหรือไม่ ศาลฎีกาวินิจฉัยข้อกฎหมายว่าตามบันทึกคำฟ้องคำรับสารภาพคำพิพากษาของศาลชั้นต้น มีข้อความชัดเจนว่าจำเลยกระทำความผิดฐานเป็นเจ้ามือสลากกินรวบ ถือได้ว่าบันทึกได้ใจความชอบด้วยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงแล้ว และศาลฎีกาได้หยิบยกฎีกาของจำเลยที่ขอให้รอกการลงโทษโดยวินิจฉัยว่าแม้จะเป็นปัญหาข้อเท็จจริงและศาลชั้นต้นสั่งไม่รับฎีกาข้อนี้แล้วก็ตามแต่ศาลฎีกาเห็นว่า จำเลยมิใช่เจ้ามือสลากกินรวบรายใหญ่ พฤติการณ์แห่งคดีจึงมิใช่เรื่องร้ายแรง

จำเลยเพิ่งกระทำความผิดครั้งแรกประกอบกับโทษคำพิพากษาของศาลล่างทั้งสองก็เป็นโทษจำคุก
ระยะสั้น ย่อมไม่เกิดผลในการแก้ไข ศาลฎีกาเห็นว่ามิเหตุสมควรให้รอการลงโทษ คำพิพากษา
ศาลฎีกาที่ 1007/2524 คดีที่คู่ความฎีกาได้แต่เฉพาะข้อกฎหมายศาลฎีกามีอำนาจที่จะพิพากษา
ลงโทษจำเลยให้เหมาะสมแก่ความผิด และรอการลงโทษให้แก่จำเลยได้ อนึ่ง มีข้อที่ควรพิจารณา
โทษกักขัง กล่าวคือ ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 24 บัญญัติว่า ผู้ใดต้องโทษกักขังให้กักตัว
ไว้ในสถานที่กักขังซึ่งกำหนดไว้อันมิใช่เรือนจำ ถ้าศาลเห็นเป็นการสมควรจะสั่งในคำพิพากษาให้
กักขังผู้กระทำความผิดไว้ในที่อาศัยของผู้นั้นเอง หรือของผู้อื่นที่ยินยอมรับผู้นั้นไว้ หรือสถานที่อื่น
ที่อาจกักขังได้ เพื่อให้เหมาะสมกับประเภทหรือสภาพของผู้กักขังก็ได้ มาตรา 26 ถ้าผู้ต้องโทษ
กักขังถูกกักขังในที่อาศัยของผู้นั้นเอง หรือของผู้อื่นที่ยินยอมรับผู้นั้นไว้ผู้ต้องโทษกักขังนั้นมีสิทธิ
ที่จะดำเนินการในวิชาชีพหรืออาชีพของตนในสถานที่ดังกล่าวได้ ในการนี้ศาลจะกำหนดเงื่อนไขให้
ผู้ต้องโทษกักขังปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดหรือไม่ก็ได้ แล้วแต่ศาลจะเห็นสมควร ในทางปฏิบัติ
ผู้ต้องโทษกักขังจะถูกส่งตัวไปกักไว้ในห้องขังของสถานตำรวจซึ่งปรากฏว่าผู้ต้องกักขังได้รับ
ความลำบากเดือดร้อนมากกว่าที่จะถูกขังไว้ในเรือนจำเสียอีกทั้งนี้เพราะไม่มีสถานที่กักขังสร้างไว้
ให้พอเพียงทั่วทุกจังหวัด นอกจากนี้แทบจะไม่เคยปรากฏว่าศาลสั่งให้กักขังไว้ในที่อาศัยของผู้
นั้นเอง หรือของผู้อื่นหรือสถานที่อื่นอันจะทำให้ผู้ถูกกักขังมีโอกาสได้ประกอบอาชีพตามสมควรตาม
ความในมาตรา 24 วรรคสองและมาตรา 26 ซึ่งหากนำมาใช้แล้วย่อมจะเป็นผลดีต่อครอบครัวของ
ผู้นั้นต่อสังคมและประเทศชาติสืบไป มีข้อสังเกตว่าในกรณีที่ผู้ใดถูกลงโทษปรับและไม่ชำระ
ค่าปรับและศาลสั่งให้กักขังแทนค่าปรับไปพลางก่อนมีข้อห้ามมิให้นำความในวรรคสองของมาตรา
24 มาใช้บังคับ ในทางปฏิบัติผู้ถูกกักขังแทนค่าปรับจะถูกนำตัวไปกักไว้ในห้องขังของสถานตำรวจ
ด้วย จึงสมควรที่จะมีการแก้ไขปรับปรุงต่อไป สมเกียรติ เจริญสวรรค์คำพิพากษา: โจทก์ฟ้องว่า
จำเลยพาอาวุธปืนสั้นมีเครื่องหมายทะเบียน ซึ่งเป็นของจำเลยและจำเลยยิงปืนดังกล่าว บริเวณ
บ้านจัดสรร บ้านหัวควนนาวงซึ่งเป็นหมู่บ้านและทางสาธารณะโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย ขอให้ลงโทษ
ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน
พ.ศ. 2490 มาตรา 8 ทวิ, 72 ทวิ ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 371, 376, 91 คดีของกลางแก่
เจ้าของจำเลยให้การรับสารภาพศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติอาวุธ
ปืนเครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 8 ทวิ
วรรคหนึ่ง, 72 ทวิ วรรคสอง ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 371, 376 เรียงกระทงลงโทษตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานพาอาวุธปืนเป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดต่อ
กฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด
ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 4 เดือน ฐานยิงปืนโดยใช้เหตุจำคุก 10 วัน รวมจำคุก
4 เดือน 10 วัน จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษ
ให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 78 คงจำคุก 2 เดือน 5 วัน คดีของกลางแก่เจ้าของ ไม่
รอการลงโทษจำคุกแต่ให้เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นลงโทษกักขังแทนมีกำหนด 2 เดือน 5 วัน ตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 23 จำเลยอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 9 พิพากษายืนจำเลยฎีกา โดย
ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง
ศาลฎีกาวินิจฉัย "คดีนี้ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษกักขังแทนโทษจำคุกและศาลอุทธรณ์ภาค 9 มิได้
พิพากษากลับคำพิพากษาศาลชั้นต้น จึงต้องห้ามมิให้คู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตาม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา 219 ตรี ซึ่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา

ความอาญา มาตรา 221 ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาหรือลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นจะอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงได้เฉพาะในคดีซึ่งห้ามฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218, 219 และ 220 เท่านั้น จะอนุญาตให้ฎีกาในคดีซึ่งห้ามฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 219 กรณีไม่ได้ จำเลยฎีกาขอให้ลงโทษสถานเบาและรอกการลงโทษจำคุกเป็นการโต้เถียงดุลพินิจในการลงโทษของศาล อันเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ดังนั้นการที่ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้จำเลยฎีกาคดีนี้และศาลชั้นต้นสั่งรับฎีกาของจำเลยมานั้นจึงไม่ชอบ ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย"พิพากษายกฎีกาจำเลย คุณบัญญัติฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 8354/2543 พนักงานอัยการจังหวัดตรังโจทก์นาย ภูชิต จิตต์ชูชื่นจำเลย ป.วิ.อ. ม. 219 กรณี, ม. 221 ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษกักขังแทนโทษจำคุก และศาลอุทธรณ์ภาค 9 มิได้กลับคำพิพากษาศาลชั้นต้น จึงต้องห้ามมิให้คู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 219 กรณี ซึ่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 221 ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาหรือลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นจะอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงได้เฉพาะในคดีซึ่งห้ามฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218, 219 และ 220 เท่านั้น จะอนุญาตตามมาตรา 219 กรณีไม่ได้ จำเลยฎีกาขอให้ลงโทษสถานเบาและรอกการลงโทษจำคุกเป็นการโต้เถียงดุลพินิจในการลงโทษของศาล อันเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย โจทก์ฟ้องว่า จำเลยพาอาวุธปืนสั้นมีเครื่องหมายทะเบียน ซึ่งเป็นของจำเลยและจำเลยยิงปืนดังกล่าว บริเวณบ้านจัดสรรบ้านหัวควนนางซึ่งเป็นหมู่บ้านและทางสาธารณะโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 8 ทวิ, 72 ทวิ ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 371, 376, 91 คืบของกลางแก่เจ้าของจำเลยให้การรับสารภาพศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 8 ทวิวรรคหนึ่ง, 72 ทวิ วรรคสอง ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 371, 376 เรียงกระทลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานพาอาวุธปืนเป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 4 เดือน ฐานยิงปืนโดยใช้เหตุจำคุก 10 วัน รวมจำคุก 4 เดือน 10 วัน จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 78 คงจำคุก 2 เดือน 5 วัน คืบของกลางแก่เจ้าของไม่รอกการลงโทษจำคุกแต่ให้เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นลงโทษกักขังแทนมีกำหนด 2 เดือน 5 วัน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 23 จำเลยอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 9 พิพากษายืนจำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัย "คดีนี้ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษกักขังแทนโทษจำคุกและศาลอุทธรณ์ภาค 9 มิได้พิพากษากลับคำพิพากษาศาลชั้นต้น จึงต้องห้ามมิให้คู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 219 กรณี ซึ่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 221 ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาหรือลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นจะอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงได้เฉพาะในคดีซึ่งห้ามฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218, 219 และ 220 เท่านั้น จะอนุญาตให้ฎีกาในคดีซึ่งห้ามฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 219 กรณีไม่ได้ จำเลยฎีกาขอให้ลงโทษสถานเบาและรอกการลงโทษ

จำคุกเป็นการโต้เถียงดุลพินิจในการลงโทษของศาล อันเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ดังนั้นการที่ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้จำเลยฎีกาคดีนี้และศาลชั้นต้นสั่งรับฎีกาของจำเลยมานั้นจึงไม่ชอบ ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย"พิพากษายกฎีกาจำเลย

องค์คณะ

สมชาย พงษ์ธา · กมล เพียรพิทักษ์ · จรัส พวงมณี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/8354/2543>